

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ – ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Απόσπασμα 1

A. Τότε ο Κάμιλλος, ο οποίος για πολύ καιρό είχε παραμείνει εξόριστος κοντά στην Αρδέα εξαιτίας της λείας από τους Βηΐους, που δεν (την) είχε μοιράσει ακριβοδίκαια, αν και απών, εκλέχτηκε δικτάτορας· ακολούθησε τους Γαλάτες που έφευγαν πια και, αφού τους εξολόθρευσε, πήρε πίσω όλο το χρυσάφι. Αυτό, επειδή ζυγίστηκε εκεί, έδωσε το όνομά (του) στην πόλη: δηλαδή ονομάζεται Πίσαυρο, επειδή εκεί ζυγίστηκε το χρυσάφι.

Απόσπασμα 2

Όταν ο Πόπλιος Κορνήλιος Νασικός είχε πάει στον Έννιο τον ποιητή και τον ζητούσε από την πόρτα, η υπηρέτριά (του) τού είχε πει ότι αυτός δεν ήταν στο σπίτι, (και) ο Νασικός κατάλαβε ότι εκείνη το είχε πει αυτό με διαταγή του κυρίου (της) και ότι εκείνος ήταν μέσα. Μάθε τώρα τι είχε κάνει αργότερα ο Νασικός. Μετά από λίγες μέρες...

B. 1. α)

- a. exilio: **exilium**
- b. iure: **iuribus**
- c. civitati: **civitat(i)um**
- d. quod: **quem**
- e. dictator: **dictatoribus**
- f. ostio: **ostia**
- g. ancilla: **ancillas**
- h. eum: **eo**
- i. illam: **illud**
- j. domini: **dominis**

β) Κίνηση σε τόπο:

Athenas, in Graeciam (εμπρόθετα, αφού πρόκειται για όνομα χώρας), Ephesum, Pisaurum, Carthaginem και domum.

2. α)

- a. fuerat: **erunt**
- b. secutus est: **sequimini**
- c. dedit: **dabit**
- d. recipio: **recipiebant**
- e. pensatum est: **pensamini**
- f. dicitur: **dicas**
- g. venisset: **venirent**
- h. sensit: **sentitote**
- i. accipe: **accipiunt**
- j. fecerit: **fecimus**

β) Τα απαρέμφατα και οι μετοχές του ρήματος do.

Απαρέμφατο Ένεστ.: **dare**

Απαρέμφατο Μέλ.: **daturum, am, um esse**

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ – ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

daturos, as, a esse

Απαρέμφατο Πρκ.: **dedisse**

Μτχ. Ενεστώτα: **dans-antis**

Μτχ. Μέλλοντα: **daturus, a, um**

3. Συντακτικός ρόλος:

a. propter praedam: εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας (εξωτερικό-αναγκαστικό αίτιο) στο *fuerat*

b. iure: αφαιρετική του τρόπου στο *divisam*

c. dictator: κατηγορούμενο από το *factus est* στο Υποκ. του (*Camillus*)

d. quibus interemptis: νόθη αφαιρετική απόλυτη (χρονική μετοχή) με υποκείμενο της το *quibus*, δηλώνει το προτερόχρονο (γιατί είναι χρόνου Πρκ.) στο παρελθόν (γιατί το ρήμα της πρότασης είναι σε ιστορικό χρόνο)

e. nomen: άμεσο Αντικ. του ρήμ. *dedit*

f. poetam: παράθεση στο *Ennium*

g. Ennium: Αντικ. της μτχ. *quaerenti*

h. non esse: άμεσο Αντικ. του ρήμ. *dixisset* (ειδικό απαρέμφατο)

i. illam: Υποκείμενο του απαρεμφάτου *dixisse* (ετεροπροσωπία)

j. domini: γενική υποκειμενική στο *iussu*

4. α) Δήλωση απαγόρευσης:

- Noli accipere
- Ne acceperis

β) Οι τρεις τύποι του ουσιαστικού **domus** με επιρρηματική χρήση:

- **domi:** στάση σε τόπο
- **domum:** κίνηση σε τόπο
- **domo:** απομάκρυνση από τόπο

γ) *post paucos dies*

δ) Cum P. Cornelius Nasica ad Ennium poetam venisset: δευτερεύουσα χρονική επιρρηματική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *sensit*. Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό σύνδεσμο *cum*, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί ανάμεσά τους μια σχέση αιτίου και αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (*venisset*). Εξαρτάται από το ρήμα *sensit* της κύριας πρότασης που είναι ιστορικού χρόνου και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.